

Vandladningsproblemer hos plejehjemsbeboere

Annette Carstensen
kontinenssygeplejerske,
Sønderborg Kommune



MANGE BORGER PÅ PLEJEHJEM ER FYSISK DÅRLIGE OG ER AFHÆNGIGE AF
HJÆLP TIL TOILETBESØG.

Der eksisterer mange myter omkring ældre og vandladningsproblemer. Mange tror, at alle mennesker får vandladningsproblemer. Bare man lever længe nok! At det er noget, der kommer snigende, og noget man må lære at leve med. Fakta er, at mange ældre får vandladningsproblemer. Til gengæld er det en myte, at man skal lære at leve med det. Ofte kan vandladningsproblemer afhjælpes eller bedres – som regel for små midler.

Mange føler, at det er flovt at tisse i bukserne – og taler ikke om det. Heller ikke til ægtefællen! Dette gælder både borgere i eget hjem og på plejecentre. Næsten alle borgere i plejebolig anvender ble. I mange tilfælde er det borgerens eget ønske. Mæt af dage ønsker de så at sige at blive vartet op. Ofte hører jeg udsagn som: "jeg har arbejdet nok, nu må andre tage over". Min fornemmelse er, at også plejepersonalet ønsker det. "For en sikkerheds skyld" eller fordi plejepersonalet synes at det er synd for borgeren, hvis der sker uheld. Selvom faste toilettider i mange situationer kan afhjælpe problemet, er det vanskeligt at gennemføre i praksis. Blandt andet fordi plejegrupperne tit har travlt.

Gængse bleprodukter har stor sugeevne. Alligevel må det være mere behageligt at komme på bækkenstol eller toilet. Jeg har hørt blebrugere udtale, at en ble varmer godt, specielt om vinteren. Dette skal ikke være en indikation for en stor ble!

Mange på plejehjem er fysisk dårlige og er afhængi-

ge af hjælp til toiletbesøg. Personalet skal være opmærksomme på, om selvhjulpne beboere har optimale muligheder for at gå på toilettet. Bukserne skal have knapper eller anden lukning, som man selv kan åbne uden for meget besvær. Demente beboere skal måske mindes om at gå på toilettet. Undertiden skal de guides. Skriftlig afkrydsning sikrer, at alle ansatte kender planerne. Alle i plejegruppen skal være informerede om de forskellige tiltag. Målet er at give beboerne det bedst mulige tilbud.

Mange forhold disponerer til vandladningsproblemer, fx neurologiske sygdomme som sclerose, Parkinson (rystesyge) og hjerneblødning. Ligeledes er der meget medicin, som påvirker vandladningen. I mange tilfælde kan faste toilettider, blæretøring eller medicinsk behandling være til hjælp.

Gennemsnitligt går borgeren med inkontinens problemet i 7 år, inden de anmoder om hjælp. For at hjælpe på problemet har mange kommuner idag ansat kontinenssygeplejersker til at udrede og hjælpe. Afhængig af lidelsen har kontinenssygeplejersker også mulighed for at sende borgeren videre i systemet. Man må derfor formode, at den enkelte borger idag får den udredning og de hjælpemidler, der passer vedkommende. Der findes mange slags bind og bleer, og tilbudet må tilpasses den enkelte person. Med det store udvalg, der er på markedet, kan der altid findes et produkt, som passer.